

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ
НАУКОВО-НАВЧАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ
КУЛЬТУРНИХ І КРЕАТИВНИХ ДИСЦИПЛІН

**Анотація до творчого проєкту
“Шекспіріада”**

Роль Леді Макбет за творами В.Шекспіра

Цуркан Анна Миколаївна

здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти
Спеціальність 026 - “Сценічне мистецтво”
ОП “Акторська майстерність та продюсування”

Керівник творчого проєкту – ст. виклад. Кіно Віталій Анатолійович

Посилання на відеоконференцію творчого проєкту:
<https://youtu.be/HIyaHdfIDMU>

Леді Макбет - персонаж п'єси Вільяма Шекспіра “Макбет”, дружина головного героя п'єси - Макбета.

Леді Макбет — один із найсильніших жіночих образів у літературі. На відміну від свого чоловіка, їй бракує людяності, як ми бачимо в її початковій сцені, де вона закликає «Духів смерті», щоб позбавити її жіночого єства. Її палке прагнення бути королевою — це єдина риса, яку Шекспір розвинув далеко за межі її аналога в історичній історії, яку він використав як джерело (Груох Інген Бойде, королева Шотландії). Леді Макбет наполегливо дорікає своєму чоловікові за його брак хоробрості, хоча ми знаємо про його криваві

вчинки на полі бою. Але на людях вона здатна діяти як неперевершена господиня, заманюючи свою жертву, короля, у свій замок. Коли вона втрачає свідомість відразу після вбивства Дункана, глядачі залишаються з думками, чи це також є частиною її вчинку.

Зрештою, вона провалює випробування власної запеклої безжальності. Востаннє докоряючи своєму чоловікові під час бенкету (Дія III, Сцена 4), темп подій стає надто важким навіть для неї: вона стає психічно ненормальною, просто тінню свого колишнього владного «я», що балакає в Акті V, Сцена 1 коли вона «зізнається» у своїй причетності до вбивства.

Її зазвичай зображують як сильну, стійку жінку, і, намагаючись схилити Макбета до вбивства короля Дункана, вона виглядає такою, але, досягнувши успіху, їй не знадобиться багато часу, щоб розвалитися та зламатися, знищена почуттям провини, і вона закінчує життя самогубством.

Виклики, які Шекспір ставить перед своїми героями, викликають різні реакції різних людей. Проблема леді Макбет полягає в тому, що вона виявляє, що її чоловік спокусився через зустріч із трьома відьмами, щоб зробити щось із їхнім передбаченням, що він стане королем. Вона знає, що король мав би померти, щоб це передбачення справдилося. Коли вона отримує повідомлення про те, що король Дункан планує провести з ними ніч у замку Глеміс, це, схоже, підтверджує думку, що їм доведеться вбити його, і що це була їх єдина можливість у житті. Це ситуація, в яку вона потрапила.

Вона така ж амбітна, як і Макбет, але вона знає, що попри всю його хоробрість у бою, усі його солдатські та дипломатичні якості, він насправді надто м'який – «надто насичений молоком людської доброти» – щоб скористатися можливістю. Вона вирішує змусити його це зробити.

І вона права щодо його відсутності рішучості – вони обговорюють це, і він каже їй, що просто не може цього зробити.

Однією з її найсильніших якостей є наполегливість, і вона тут це демонструє. Макбет вагається, сумнівається і хитається, але вона твердо тримається. Вона сперечається, вона знущається з нього, ставлячи під сумнів

його мужність, вона звертається до його почуття вірності їй, вона веде його в ліжку, і, нарешті, вона перемагає.

Макбет вбиває Дункана уві сні, і з цього моменту їх шлюб починає розвалюватися. Кожен з них впадає в власне почуття провини і майже не розмовляє один з одним. Будучи королем, Макбет боїться своїх політичних ворогів і вступає в панування терору, тоді як леді Макбет залишається в ліжку, не може заснути, їй сняться кошмари. Ходячи та розмовляючи уві сні, вона занурюється в моральний, фізичний і духовний крах. Коли Макбет виживає, а повстанці наближаються, він отримує повідомлення, що його дружина мертва. У цей момент він каже, що не має часу думати про це. Їхнє партнерство у цьому вбивчому підприємстві зруйнувало їхній шлюб.

Обіцянка сили, яку ми бачимо в ній на початку п'єси, є ілюзією. Те, що ми бачимо, — це оголені амбіції та готовність діяти відповідно до них, не маючи ресурсів для боротьби з наслідками. Ми бачимо, як почуття провини може з'їсти вашу душу і знищити вас.